

Je doorloopt momenteel het traject MakerSpace bij I SOLISTI, maar je hebt eigenlijk al een hele resem projecten op je palmares staan. Wat brengt MakerSpace jou dat je elders niet vindt?

MakerSpace is voor mij een goeie manier om verder uit te werken waar ik al mee bezig was. Ik denk dan aan het interdisciplinaire, het zintuiglijke, en andere aspecten van mijn werk waar een platform als I SOLISTI perfect bij aansluit. Ze geven mij de ruimte om dat verder uit te bouwen, bieden de juiste omkadering en brengen me in contact met de juiste mensen uit andere disciplines. Op die manier sluit dat heel goed aan bij wat ik doe, en geeft MakerSpace me vooral ook de mogelijkheid om daarin te groeien. Want als je hetgeen ik wil doen alleen zou moeten realiseren, dan bots je toch al snel op een aantal obstakels.

Je bent met heel veel en heel verschillende dingen bezig. Hoe rijm je meubelontwerp en houtbewerking met muziek spelen en optreden? Waar zit de gemeenschappelijke deler?

Ik vind de interactie met het publiek heel belangrijk in alles wat ik doe. Ik probeer de mensen een idee mee te geven of een ervaring te bezorgen bij wat ze zien, en een encenering helpt daar volgens mij wel bij. Vanuit die encenering kom je dan inderdaad al snel uit bij meubelontwerp en al die andere dingen die ik graag doe. Ik heb ook een achtergrond als architect en ben altijd geïntrigeerd geweest door interieurvormgeving en materialen en zo. Op die manier sluit dat ook wel aan bij het maken van een voorstelling. Als je als muzikant alleen maar op een podium staat om te spelen, dan heb je enkel de muziek. Maar als je dat kan uitbreiden met andere elementen, met techniek, met kledij, met encenering, met objecten, dan kan dat alleen maar versterkend werken. Ik denk ook dat deze aanpak kan helpen om een iets meer hedendaags programma naar het publiek te brengen, omdat dat toch vaak muziek is die wat minder toegankelijk is. Door dat te verbinden met het theatrale bijvoorbeeld kan je het publiek volgens mij makkelijker meenemen in dat verhaal.

TOON QUANTEN

“samenwerking met andere kunstvormen is echt waar ik wil voor staan.”

Dan zit je bij I SOLISTI wel op de juiste plek.

Ja, uiteraard is dat een belangrijk aansluitingspunt voor mij. I SOLISTI is de laatste jaren ook echt op zoek naar die kruisbestuiving met het theater en ik probeer hen daarin te volgen. Ik probeer het soms ook wat breder open te trekken naar mijn persoonlijke voorkeuren en merk dat we elkaar daar goed in kunnen vinden. Die samenwerking met andere kunstvormen is echt waar ik wil voor staan. In het verleden maakte ik vaak solovoorstellingen omdat ik niet altijd die omkadering had, maar ik zoek het liefste dat contact op met andere disciplines om samen dingen te maken.

Je staat graag heel dicht bij je publiek. Deze coronatijd moet niet evident zijn voor jou.

Ik wil vooral proberen om de mensen een ervaring mee te geven. Dat hoeft niet altijd interactief te zijn, maar ik vind het experiment om je publiek nauw te betrekken wel heel leuk, om te zien hoe mensen reageren en wat ze doen. Mensen zijn wel nog vaak gegeneerd, maar ik onderzoek graag hoe ver we daarin kunnen gaan, en in hoeverre mensen daar uiteindelijk toch in meegaan. Op dit moment is dat natuurlijk quasi onmogelijk. Ik had eigenlijk net een idee voor een voorstelling die echt gestoeld was op die interactie met de mensen. Ik zou tussen het publiek bewegen samen met

een danser, we zouden mensen blinddoeken om hen een andere ervaring mee te geven. We waren ook op die manier gestart met een workshop in augustus, maar uiteindelijk hebben we dat toch moeten omgooien. Door corona is het interactieve meer naar de achtergrond verschoven, maar ik ben er wel van overtuigd dat dat terugkomt.

Je hebt vroeger voor een project “Toon beweegt” aan negen componisten een opdracht gegeven. Deze componisten hadden een heel divers profiel. Dat getuigt van je openheid voor alle genres, maar lijkt me ook niet makkelijk om in één voorstelling te verwerken.

Dat was eigenlijk een afstudeerproject aan het conservatorium, en ik heb aan elk van die componisten gevraagd om ‘iets’ te doen met beweging. Voor de rest heb ik hen helemaal vrij gelaten, waardoor het inderdaad heel verschillende composities waren. Vanuit dit project is wel die drang gekomen om te werken met beweging en het op een bepaalde manier op scène staan, en dat zie je nu ook in de eerste voorstelling die we maakten binnen MakerSpace. In *weg van verdriet* probeer ik als klarinettist ook dat

aspect van beweging te integreren, onder andere door in interactie te gaan met een danseres. De dans is trouwens even belangrijk als de muziek; het gaat erom die beide disciplines als gelijkwaardig te behandelen waardoor de combinatie het eindresultaat naar een niveau hoger kan brengen.

Waarover gaat *weg van verdriet*?

Het gaat over twee personages die zich op verschillende manieren verhouden tot verdriet. Beiden worstelen ze met één of andere soort van verdriet, en doorheen de voorstelling maken ze een verschillende evolutie door. Het verdriet wordt in de voorstelling voorgesteld door een harmonium dat ik zelf gebouwd heb en dat spreekt tot de personages. Zij ontdekken, samen met dat verdriet, dingen over zichzelf die ze nog niet wisten. De eerste voorstelling is ondertussen voorbij, en nu zijn er een aantal dingen die ik nog zou willen verbeteren, zodat het op termijn een volwaardige voorstelling kan worden.

I SOLISTI MakerSpace